

بسم الله الرحمن الرحيم

والحمد لله القاصم الجبارين

اندیشکده قرار

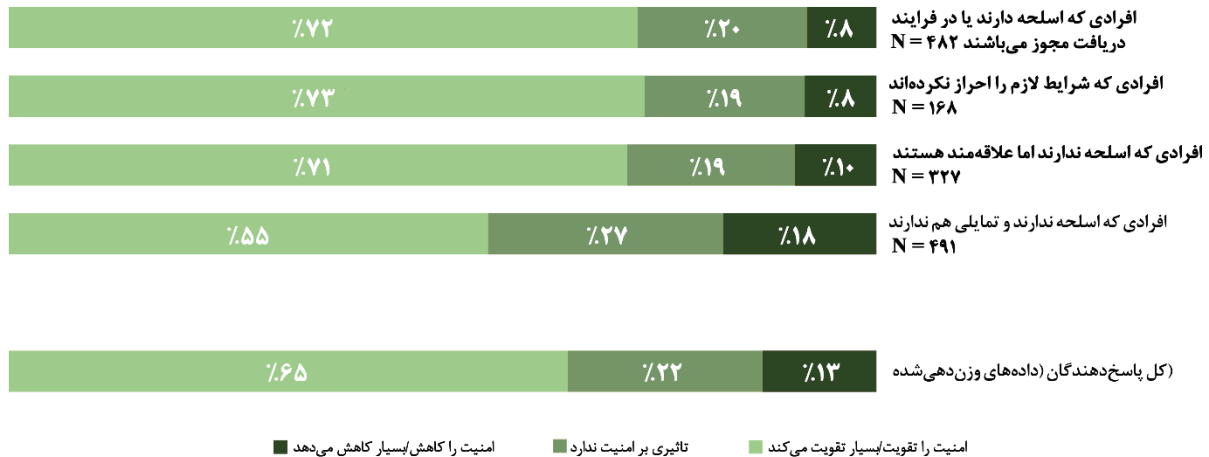
تبدیل تهدیدها به فرصت‌ها یکی از اهداف اصلی مقاومت است. فهمیدن این فرصتی که در دل تهدیدها نهفته است، نیاز به مطالعاتی علمی، روش‌مند و در عین حال هدفمند و با دغدغه دارد. مطالعاتی ساختاریافته که به دنبال رسیدن به هدفی مشخص در میدان باشد، از پرداختن بیش از اندازه به کلیات و تحلیل‌های بدون مستندات دقیق اجتناب کند، محدودیت‌های میدانی را بشناسد و از اطناب آکادمیک اجتناب کند. اندیشکده قرار تلاش دارد این نیاز حیاتی جبهه مقاومت را برطرف سازد و به محلی برای همگرایی مطالعات ساختاریافته و هدفمند در زمینه مقاومت و استعمار در منطقه غرب آسیا تبدیل شود.

نگاهي بر فرهنگ حمل سلاح در اسرئيل: شهروند يا شبه سرباز

حمل سلاح در بين اشغالگران و شهرک نشينان صهيونيست يك مسئله بسيار مهم است که مي تواند به ما در شکل گيري فهمي واقعي از مناسبات داخلي اشغالگران کمک کند. در همين راستا مطالعه و ارزيابي تحقيقات داخلي اشغالگران بهترين منبع براي شناخت اين حوزه است.

بر پايه داده هاي پژوهش « فرهنگ حمل سلاح در رژيم صهيونيستي » که در ژانويه ۲۰۲۵ به سفارش وزارت امنيت داخلي رژيم صهيونيستي و با همکاري دانشگاه آريل ميان جامعه يهوديان اسرئيلي انجام شده است، بخش عمده اي از شهروندان اراضي اشغالي براي باورند که گسترش حمل سلاح در ميان مردم، احساس امنيت را افزايش مي دهد. اما فراتر از نتايج آماري، اهميت اين پژوهش در چگونگي به کارگيري زبان علوم اجتماعي براي مشروعيت بخشي به سياست هاي امنيتي دولت نهفته است.

اين پژوهش، در ظاهر تلاشي دانشگاهي براي سنجش نگرش عمومي نسبت به حمل سلاح است، اما در لايه هاي عميق تر خود بازتابي از گفتمان امنيت محور حاکم بر جامعه اسرئيل به شمار مي آيد؛ گفتماني که در آن احساس خطر دائمي، به ابزاري براي توجيه مسلح سازي عمومي و تقويت هويت نظامي در ميان شهروندان بدل شده است. از منظر جامعه شناسي، اين پژوهش را مي توان سندي از فرآيند دروني شدن منطق نظامي در زندگي مدني دانست؛ جايي که مرز ميان شهروند و سرباز به تدريج محو مي شود.

يافته هاي اين پژوهش نشان مي دهد، بيش از ۶۵ درصد از پاسخ دهندگان بر اين باورند که حمل سلاح توسط شهروندان موجب افزايش امنيت مي شود. جالب آن است که حتي در ميان کسانی که خود سلاحي ندارند و تمايلي هم به داشتن آن نشان نمي دهند، اکثريت همين احساس را دارند. اين الگو بيانگر شکل گيري نوعي فرهنگ ترس سازمان يافته در جامعه اسرئيلي است؛ فرهنگي که در آن منبع امنيت از دولت به فرد مسلح منتقل شده است. در اين جامعه، امنيت ديگر فقط يك نياز واقعي براي حفاظت نيست، بلکه به نوعي باوري است که هدف اصلي آن حفظ همبستگي ميان يهوديان از راه القاي ترس از «ديگران خطرناک» است.

در ادامه و در پاسخ به پرسش درباره انگيزه خريد سلاح، حدود هشتاد درصد از شرکت کنندگان گفته اند هدفشان «دفاع شخصي» است، در حالي که نزديک به يک چهارم، انگيزه را «احساس اهميت و منزلت» عنوان کرده اند. اين نتايج نشان مي دهد که در فرهنگ اجتماعي رژيم صهيونيستي، سلاح صرفاً وسيله اي براي بقا نيست، بلکه نشانه اي از تعلق و هويت ملي به شمار

می‌آید. در این جامعه الگوی مطلوب شهروند نه فردی مدنی و قانون‌مدار، بلکه شبه‌سربازی آماده واکنش است که ارزشش در آمادگی برای درگیری سنجیده می‌شود.

نتایج پژوهش نشان می‌دهد بیش از هفتاد درصد از دارندگان سلاح، حمل و استفاده روزمره از آن را بخشی از زندگی عادی خود می‌دانند و نزدیک به یک‌پنجم نیز اعلام کرده‌اند که به اعضای خانواده‌شان آموزش استفاده از سلاح داده‌اند. چنین الگوهایی از رفتار، نشان‌دهنده ارتباط عمیق بین نظامی‌گری، نمایش قدرت و هویت جمعی در یک جامعه اشغالگر است. در این چارچوب، سلاح عنصری فرهنگی و تربیتی در خانواده اسرائیلی است و بدین ترتیب، خانواده در کنار ارتش، نقش تازه‌ای در بازتولید فرهنگ امنیت و آمادگی نظامی ایفا می‌کند.

بخش دیگری از یافته‌ها وجه نگران‌کننده‌تری را نشان می‌دهد: حدود ۹ درصد از دارندگان مجوز اظهار داشته‌اند که «امیدوارند در شرایط واقعی از سلاح خود استفاده کنند»، در حالی که یک‌پنجم آنان از پیامدهای قانونی احتمالی چنین اقدامی بیم دارند. وجود این دو قطب، نظم امنیتی جامعه را در معرض تهدید جدی قرار می‌دهد.

مقایسه‌ی داده‌های این پژوهش با نتایج مشابه در سال ۲۰۱۷ نشان می‌دهد که نگرش عمومی جامعه رژیم نسبت به حمل سلاح تقریباً ثابت مانده و حتی اندکی گرایش مثبت‌تری یافته است. این ثبات، نشانه‌ی رکود نیست؛ بلکه بیانگر موفقیت رژیم در عادی‌سازی ترس و خشونت در ذهن جامعه است. در چنین بستری، اضطراب نه یک وضعیت موقتی بلکه پیش‌شرط احساس امنیت تلقی می‌شود.

از این منظر، پژوهش یادشده صرفاً یک نظرسنجی درباره‌ی سلاح نیست؛ بلکه نشانه‌ای از تداوم یک رژیم سیاسی است که بقای خود را در «تولید مستمر بحران امنیتی» جست‌وجو می‌کند. داده‌ها نشان می‌دهد که در جامعه اسرائیل مرز میان حوزه‌های نظامی و مدنی به‌طور فزاینده‌ای محو شده است. ترس به عنصر سازنده‌ی هویت ملی بدل شده و سیاست رسمی رژیم، با اتکا به احساس ناامنی، پروژه‌ی «مردم‌سربازسازی» را پیش می‌برد. رژیم صهیونیستی با القای احساس ناامنی به درون جامعه، مسئولیت تأمین امنیت را از دوش دولت برداشته و به شهروندان محول می‌کند. این استراتژی، هم‌زمان هم جامعه را برای پذیرش سیاست‌های سرکوبگرانه در برابر فلسطینیان آماده می‌کند و هم هرگونه نقد داخلی به وضعیت امنیتی را خنثی می‌سازد.

متن ترجمه

پژوهش نگرش‌های عمومی درباره:

فرهنگ حمل سلاح در رژیم صهیونیستی

استاد اوزی بن شالوم و دکتر نحیمیا شترن
گروه جامعه‌شناسی و انسان‌شناسی، دانشگاه آریل

دکتر عدیت حکیمی و دکتر گای نگر
دفتر دانشمند ارشد، وزارت امنیت داخلی

ژانویه ۲۰۲۵

موضوعات اصلی مورد بررسی در این پژوهش

- ویژگی‌های جمعیت‌ها براساس ارتباط آن‌ها با فرآیند صدور مجوز:
 - دارندگان مجوز سلاح (با در فرآیند دریافت آن)؛
 - افرادی که شرایط اولیه را احراز نکرده یا رد شده‌اند؛
 - افرادی که علاقه‌مندند اما فرآیند را آغاز نکرده‌اند
 - کسانی که به‌طور کلی تمایلی ندارند.
- نگرش‌های عمومی و نگرش گروه‌های مختلف نسبت به فرآیند مسلح شدن.
- ویژگی‌های پس‌زمینه، رفتار و ایمنی در میان دارندگان مجوز سلاح.
- مقایسه با داده‌های پژوهش پیشین (۲۰۱۷).
- سهم فرآیند مسلح شدن در افزایش احساس امنیت.

در این ارائه، یافته‌های اصلی از مرحله نخست پیمایش نمایش داده می‌شوند. مرحله بعدی با هدف پیگیری روندها، در ماه‌های آینده انجام خواهد شد.

روش شناسی

پیمایش نگرش‌ها در میان شهروندان یهودی رژیم صهیونیستی، که توسط شرکت CI و از طریق یک پنل پاسخ‌گویان اینترنتی انجام شد.

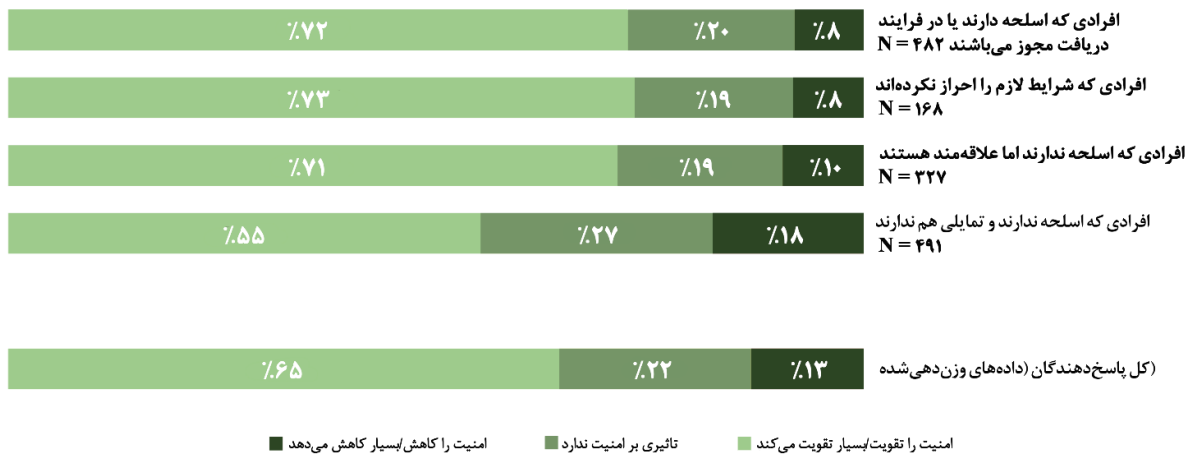
- خطای نمونه‌گیری: ۳ درصد
- نرخ پاسخ‌دهی: ۵۰ درصد
- تاریخ انجام نظرسنجی: ۱۸ تا ۲۸ آوریل ۲۰۲۴

در مجموع ۱۴۶۸ پاسخ‌دهنده از میان جمعیت یهودی ۲۱ ساله و بالاتر در این پیمایش شرکت کردند.^۱

اصلاحات نمونه‌گیری^۲ در موارد لازم انجام شد تا ویژگی‌های نمونه با ویژگی‌های جمعیت کلی یهودیان مطابقت پیدا کند.^۳

برداشت‌ها درباره سهم مسلح شدن در احساس امنیت

به نظر شما، وجود سلاح در دست شهروندان تا چه اندازه باعث افزایش امنیت می‌شود یا برعکس، امنیت را تضعیف می‌کند؟ (براساس میزان علاقه به سلاح‌های شخصی تقسیم‌بندی شده‌اند)

- به‌طور کلی، اکثر پاسخ‌دهندگان بر این باورند که داشتن سلاح توسط شهروندان باعث افزایش امنیت می‌شود.
- این موضوع حتی برای افرادی که مجوز ندارند و علاقه‌ای به داشتن اسلحه ندارند نیز صادق است، هرچند در این گروه اکثریت به اندازه سایر گروه‌ها قوی نیست.

^۱ افراد ۱۸ تا ۲۱ ساله در این پیمایش گنجانده نشدند، زیرا بیشتر آن‌ها در ارتش اسرائیل خدمت می‌کنند و بنابراین سوالات مربوط به مجوز سلاح و استفاده از سلاح ممکن بود باعث سردرگمی یا انحراف نتایج شود.

^۲ اصلاحات نمونه‌گیری براساس جنسیت، منطقه سکونت و وضعیت درخواست (یا عدم درخواست) مجوز سلاح انجام شد.

^۳ جمعیت یهودی بزرگسال: افراد ۲۱ ساله و بالاتر.

برداشت‌ها درباره سهم مسلح شدن در احساس امنیت – به تفصیل

سیاست تسهیل‌کننده وزارت امنیت داخلی در مورد شرایط دریافت مجوز سلاح چه تأثیری بر احساس امنیت شخصی شما دارد؟

مطمئن نیستم	احساس امنیت من را کاهش می‌دهد	تا حدی در کاهش احساس امنیت من موثر است	تا حدی احساس امنیت را در من افزایش می‌دهد	احساس امنیت مرا تا حد قابل توجهی افزایش می‌دهد	تغییری در احساس امنیت من ایجاد نمی‌کند	
٪ ۶.۲	٪ ۷.۱	٪ ۱۱.۲	٪ ۳۵.۱	٪ ۲۴.۹	٪ ۱۵.۶	افرادی که دارای اسلحه هستند یا در فرآیند دریافت مجوز می‌باشند N = 482
٪ ۹.۵	٪ ۴.۸	٪ ۷.۱	٪ ۳۷.۵	٪ ۲۲.۶	٪ ۱۸.۵	افرادی که شرایط لازم را احراز نکرده‌اند N = 168
٪ ۶.۷	٪ ۵.۸	٪ ۱۱.۳	٪ ۳۷.۶	٪ ۲۴.۲	٪ ۱۴.۴	افرادی که اسلحه ندارند اما علاقه‌مند هستند N = 327
٪ ۱۴.۷	٪ ۱۱.۲	٪ ۱۳.۶	٪ ۲۶.۵	٪ ۱۲.۲	٪ ۲۱.۸	افرادی که اسلحه ندارند و تمایلی هم ندارند N = 491
٪ ۱۲.۲	٪ ۷.۹	٪ ۱۱.۷	٪ ۳۳.۵	٪ ۱۷.۳	٪ ۱۷.۳	کل پاسخ‌دهندگان (داده‌های وزن‌دهی شده)

به نظر شما، وجود سلاح در فضای عمومی (در محله یا در قطار) در دست سربازان، پلیس و مأموران امنیتی تا چه اندازه خوب است یا بد است؟

بسیار خوب	خوب	نه خوب، نه بد	بد	بسیار بد	
٪ ۴۷.۹	٪ ۳۶.۷	٪ ۱۳.۵	٪ ۱.۰	٪ ۰.۸	افرادی که دارای اسلحه هستند یا در فرآیند دریافت مجوز می‌باشند N = 482
٪ ۶۲.۵	٪ ۲۸.۰	٪ ۷.۷	٪ ۱.۲	٪ ۰.۶	افرادی که شرایط لازم را احراز نکرده‌اند N = 168
٪ ۵۵	٪ ۳۰.۹	٪ ۱۱.۳	٪ ۲.۸	٪ ۰.۰	افرادی که اسلحه ندارند اما علاقه‌مند هستند N = 327
٪ ۴۴.۶	٪ ۳۹.۵	٪ ۱۱.۸	٪ ۲.۹	٪ ۱.۲	افرادی که اسلحه ندارند و تمایلی هم ندارند N = 491
٪ ۵۳.۵	٪ ۳۳.۴	٪ ۱۰.۱	٪ ۲.۴	٪ ۰.۷	کل پاسخ‌دهندگان (داده‌های وزن‌دهی شده)

به نظر شما، وجود سلاح در فضای عمومی (در محله یا در قطار) در دست شهروندان تا چه اندازه خوب است یا بد است؟

بسیار خوب	خوب	نه خوب، نه بد	بد	بسیار بد	
٪ ۲۷.۶	٪ ۴۲.۷	٪ ۲۱.۴	٪ ۶.۲	٪ ۲.۱	افرادی که دارای اسلحه هستند یا در فرآیند دریافت مجوز می‌باشند N = 482
٪ ۳۳.۹	٪ ۳۹.۹	٪ ۱۶.۷	٪ ۷.۷	٪ ۱.۸	افرادی که شرایط لازم را احراز نکرده‌اند N = 168
٪ ۳۰.۹	٪ ۳۷.۳	٪ ۲۲.۳	٪ ۷.۳	٪ ۲.۱	افرادی که اسلحه ندارند اما علاقه‌مند هستند N = 327
٪ ۱۴.۳	٪ ۳۷.۵	٪ ۲۸.۱	٪ ۱۴.۵	٪ ۵.۷	افرادی که اسلحه ندارند و تمایلی هم ندارند N = 491
٪ ۲۳.۱	٪ ۳۸.۷	٪ ۲۴.۱	٪ ۱۰.۷	٪ ۳.۵	کل پاسخ‌دهندگان (داده‌های وزن‌دهی شده)

به نظر شما، وجود سلاح در دست سربازان تا چه اندازه باعث افزایش امنیت می‌شود یا برعکس، امنیت را تضعیف می‌کند؟

امنیت را بسیار کاهش می‌دهد	امنیت را بسیار افزایش می‌دهد	تأثیری در امنیت ندارد	امنیت را کاهش می‌دهند	امنیت را بسیار کاهش می‌دهد	
٪ ۰.۸	٪ ۴۰.۷	٪ ۱۲.۲	٪ ۱.۰	٪ ۴۵.۲	افرادی که دارای اسلحه هستند یا در فرآیند دریافت مجوز می‌باشند N = 482
٪ ۰.۶	٪ ۳۷.۵	٪ ۵.۴	٪ ۱.۲	٪ ۵۵.۴	افرادی که شرایط لازم را احراز نکرده‌اند N = 168
٪ ۰.۰	٪ ۳۸.۲	٪ ۷.۰	٪ ۰.۹	٪ ۵۳.۸	افرادی که اسلحه ندارند اما علاقه‌مند هستند N = 327
٪ ۰.۴	٪ ۴۶.۴	٪ ۱۰.۰	٪ ۰.۴	٪ ۴۲.۸	افرادی که اسلحه ندارند و تمایلی هم ندارند N = 491
٪ ۰.۵	٪ ۴۱.۷	٪ ۷.۶	٪ ۰.۴	٪ ۴۹.۷	کل پاسخ‌دهندگان (داده‌های وزن‌دهی شده)

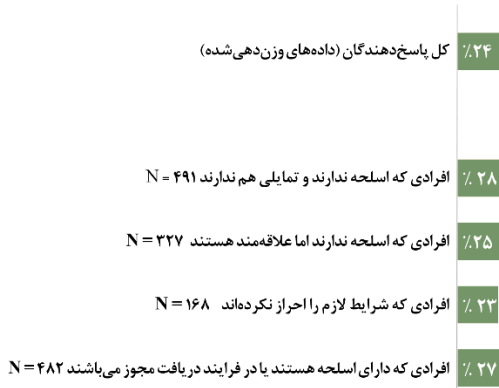
به نظر شما، وجود سلاح در دست شهروندان تا چه اندازه باعث افزایش امنیت می‌شود یا برعکس، امنیت را کاهش می‌دهد؟

امنیت را بسیار کاهش می‌دهد	امنیت را بسیار افزایش می‌دهد	تأثیری در امنیت ندارد	امنیت را کاهش می‌دهند	امنیت را بسیار کاهش می‌دهد	
٪ ۱.۷	٪ ۴۷.۵	٪ ۱۹.۵	٪ ۶.۴	٪ ۲۴.۹	افرادی که دارای اسلحه هستند یا در فرآیند دریافت مجوز می‌باشند N = 482
٪ ۱.۸	٪ ۴۱.۷	٪ ۱۸.۵	٪ ۶.۵	٪ ۳۱.۵	افرادی که شرایط لازم را احراز نکرده‌اند N = 168
٪ ۱.۵	٪ ۴۱.۹	٪ ۱۹.۳	٪ ۸	٪ ۲۹.۴	افرادی که اسلحه ندارند اما علاقه‌مند هستند N = 327
٪ ۴.۳	٪ ۳۹.۵	٪ ۲۷.۱	٪ ۱۳.۴	٪ ۱۵.۷	افرادی که اسلحه ندارند و تمایلی هم ندارند N = 491
٪ ۳.۰	٪ ۴۱.۳	٪ ۲۲.۴	٪ ۱۰.۵	٪ ۲۲.۸	کل پاسخ‌دهندگان (داده‌های وزن‌دهی شده)

برداشت‌ها درباره دلایل نگهداری سلاح شخصی

افراد برای اینکه احساس مهم بودن کنند کلت/اسلحه با خود حمل می‌کنند.

(نرخ پاسخ‌دهندگان که «تا حد زیاد / بسیار موافق» هستند، تقسیم‌بندی شده بر اساس ارتباط با سلاح شخصی)

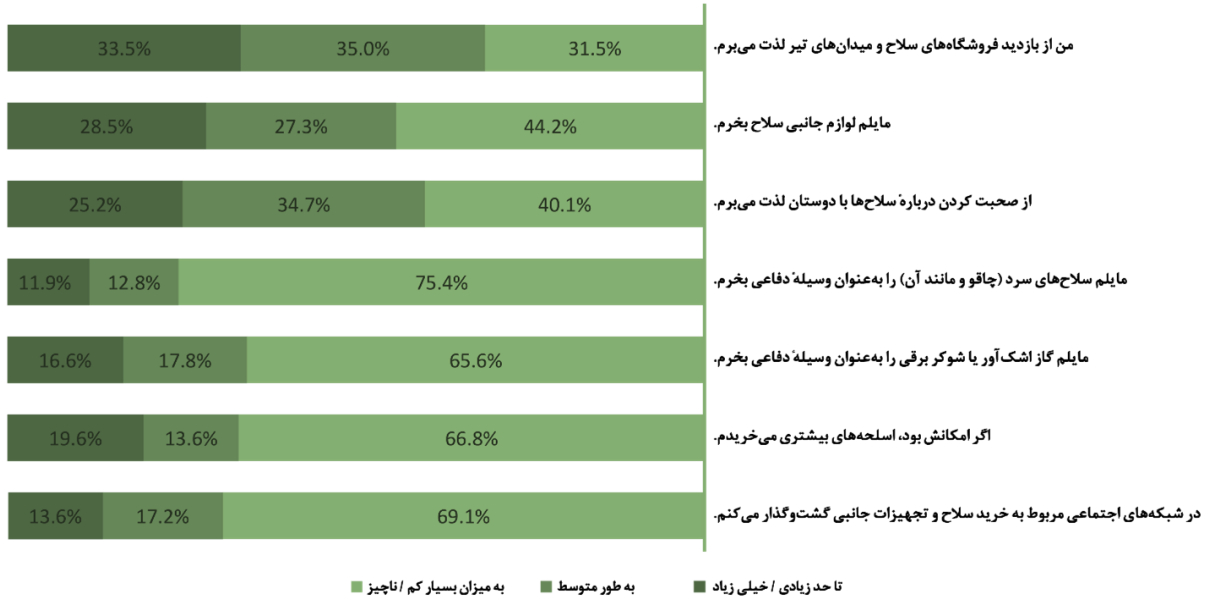
افراد برای محافظت از خود به دلیل وضعیت امنیتی دشوار در کشور اقدام به خرید اسلحه می‌کنند.

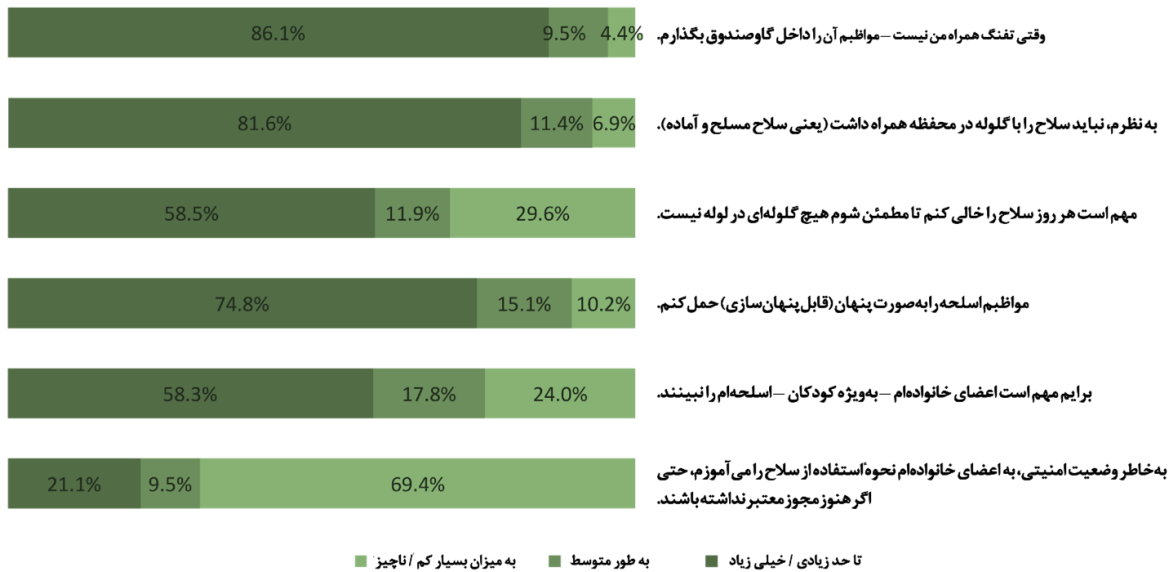
(نرخ پاسخ‌دهندگان که «تا حد زیاد / بسیار موافق» هستند، تقسیم‌بندی شده بر اساس ارتباط با سلاح شخصی)

- به‌طور کلی اکثر پاسخ‌دهندگان بر این باورند که مردم برای دفاع از خود اسلحه می‌خرند.
- این برداشت هم در میان افرادی که دارای اسلحه هستند یا خواهان آن‌اند و هم در میان کسانی که اصلاً تمایلی به داشتن اسلحه ندارند دیده می‌شود.
- حدود یک‌چهارم پاسخ‌دهندگان بر این باورند که مردم اسلحه را به دلایل غیرواقعی یا غیرضروری می‌خرند (برای مثال، «برای احساس مهم‌بودن»).

دارندگان مجوز: رفتار اجتماعی و مصرفی در ارتباط با سلاح (N = ۳۳۷)

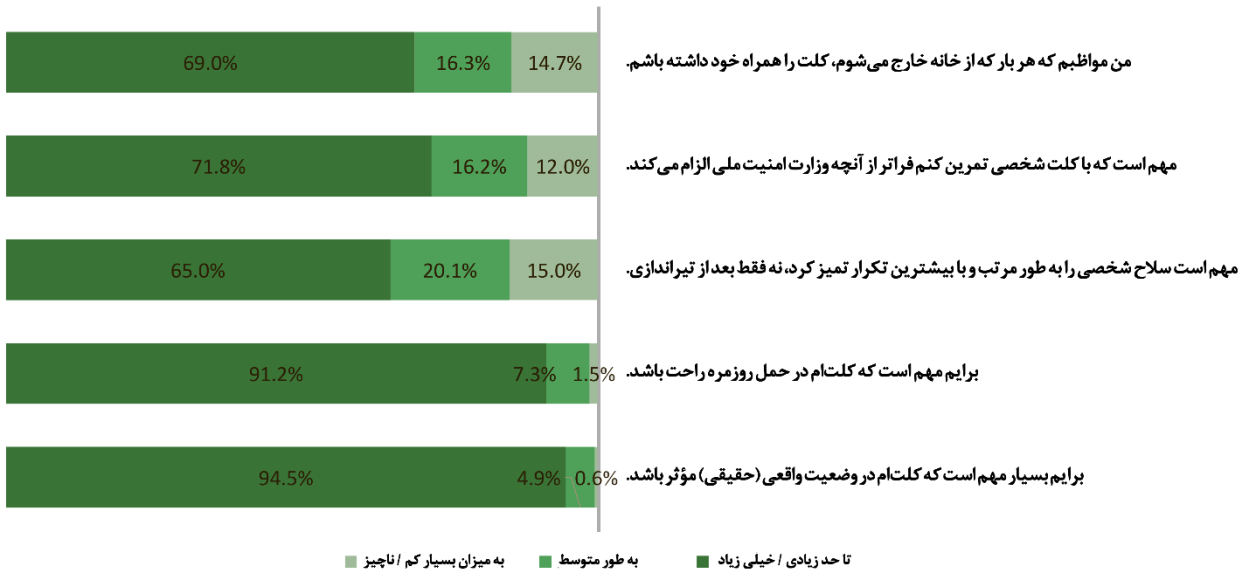
چه کسانی به اعضای خانواده‌شان نحوه استفاده از سلاح را آموزش می‌دهند؟

۱. حدود ۲۱ درصد از دارندگان مجوز اعلام کرده‌اند که به اعضای خانواده خود نحوه استفاده از سلاح را آموزش می‌دهند، هرچند اعضای خانواده‌شان مجوز سلاح ندارند.

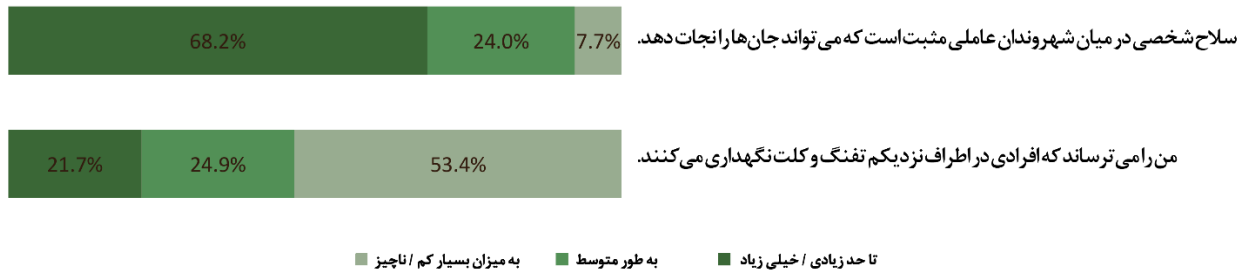
۲. تلاش شد درباره این گروه جزئیات بیشتری به دست آید و با سایر دارندگان مجوز مقایسه شود؛ تفاوت‌های چشمگیری یافت نشد، اما تفاوت‌های زیر مشاهده شد:

- در میان «آموزش‌دهندگان»، تعداد بیشتری از افرادی دیده می‌شوند که در دوران خدمت نظامی یا شغلی خود سلاح همراه داشته‌اند. (۷۶ درصد در برابر تنها ۶۰ درصد در میان سایر دارندگان مجوز).
- سهم بیشتری از افرادی که هم‌اکنون در محل کار خود اسلحه حمل می‌کنند (۴۲ درصد در برابر ۳۲ درصد در میان سایر دارندگان مجوز).
- نمایندگی بیشتر از ساکنان یهودا و شومرون (کرانه باختری): ۱۳.۵ درصد در برابر ۹ درصد در میان سایر دارندگان مجوز - و همچنین ساکنان شمال اراضی اشغالی (۲۷ درصد در برابر ۲۳ درصد).
- نمایندگی کمتر از افراد سکولار: ۴۳.۷ درصد در برابر ۵۶.۵ درصد در میان سایر دارندگان مجوز.
- نمایندگی بیشتر از افرادی که مهارت خود را در کنترل سلاح بالا یا بسیار بالا ارزیابی کرده‌اند: ۷۴ درصد در برابر تنها ۵۷.۵ درصد در سایر دارندگان مجوز.
- «آموزش‌دهندگان» به‌طور میانگین کمی جوان‌ترند: میانگین سنی ۴۰ سال در برابر ۴۶ سال برای سایر دارندگان مجوز.

دارندگان مجوز: آمادگی و توان عملیاتی (N = ۳۳۷)

دارندگان مجوز: نگرش‌ها نسبت به داشتن سلاح توسط شهروندان (N = ۳۳۷)

اشتقاق و نگرانی‌ها در میان دارندگان مجوز

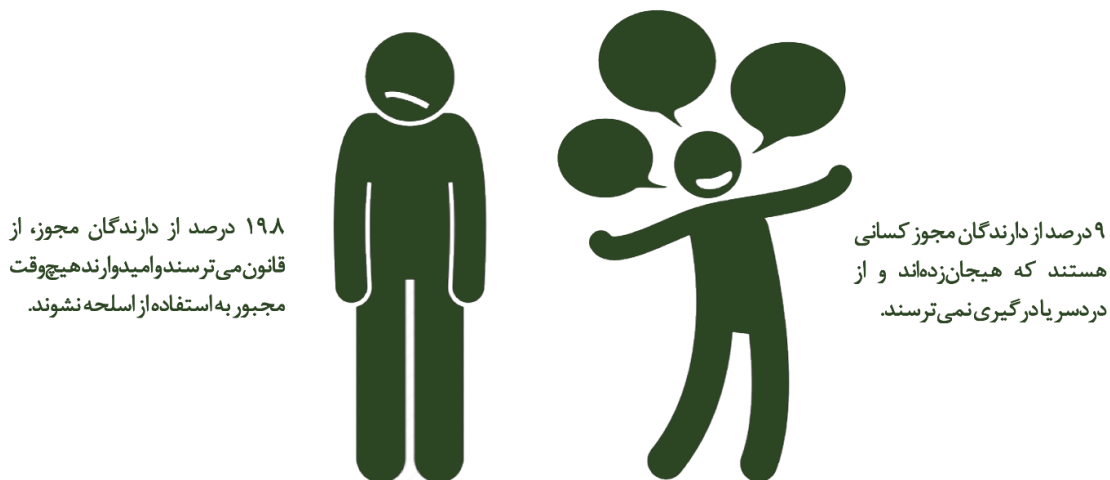
امیدوارم مجبور شوم در زمان واقعی از سلاح استفاده کنم (N=345)

«نگرانم که اگر در جریان یک حمله تروریستی از تفنگ استفاده کنم،

به‌خاطر قانون دچار مشکل شوم.» (N=347)

- تقريباً ۴۰ درصد بسيار نگران‌اند که در صورت استفاده از کلت هنگام یک عمليات تروريستی/حمله، با قانون درگیر شوند.
 - تقريباً یک‌سوم بسيار اميدوارند که مجبور شوند در موقعیت واقعی از کلت استفاده کنند.
- مقایسه پاسخ‌ها به پرسش‌های مربوط به «اشتياق» و «نگرانی» نشان می‌دهد که پاسخ‌دهندگان به دو گروه کاملاً متفاوت در دو سوی یک طیف تقسیم می‌شوند.

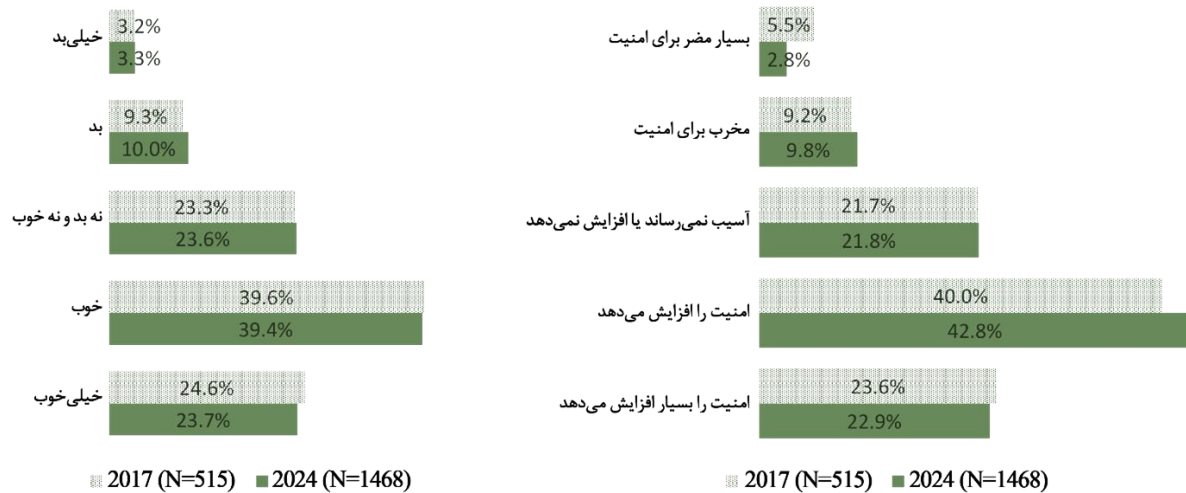

- این دو گروه در برخورد با موقعیت‌های واقعی، نیازمند توجه ویژه هستند:
- گروه نخست ممکن است در شرایط بحرانی رفتارهای شجاعانه‌ای نشان داده و مانع وقوع حمله شوند، اما در عین حال می‌توانند برای اطرافیان هم خطر ساز باشند.
- گروه دوم احتمالاً رفتاری مسئولانه‌تر و کنترل‌شده‌تر دارند، ولی ممکن است در لحظه‌های حساس از اقدام باز بمانند.
- بررسی‌های بعدی یا پژوهشی عمیق‌تر می‌تواند اطلاعات دقیق‌تری درباره این دو گروه ارائه دهد.

۵. مقایسه با داده‌های پیمایش قبلی و همچنین سؤالات درباره «مجاز و غیرمجاز» در هنگام استفاده از سلاح

- پیمایش قبلی: در سال ۲۰۱۷ انجام شد.
- نمونه‌گیری از ساکنین اراضی اشغالی شامل ۷۲۱ پاسخ‌دهنده، از جمله ۵۱۵ نفر يهودی.
- بخشی از گزاره‌ها در هر دو پیمایش یکسان است، امکان مقایسه را فراهم می‌کند.
- بررسی تلفنی (پیمایش کنونی: اینترنتی).
- پاسخ‌دهندگان يهودی و عرب (برای مقایسه فعلی، تنها داده‌های پاسخ‌دهندگان يهودی مورد استفاده قرار گرفت).
- اصلاحات آماری روی داده‌های پیمایش کنونی انجام شد تا امکان مقایسه با پیمایش قبلی فراهم شود.

نگرش‌ها نسبت به مسلح شدن - مقایسه با داده‌های سال ۲۰۱۷

● به‌طور کلی، داده‌های هر دو مرحله بسیار مشابه هستند؛ کاهش در درصد افرادی که معتقدند وجود سلاح در دست شهروندان بسیار امنیت را کاهش می‌دهد و افزایش اندک در درصد افرادی که معتقدند امنیت را افزایش می‌دهد مشاهده شد. فراتر از این، داده‌ها بسیار مشابه هستند.

خلاصه و نتیجه‌گیری

- این نتایج حاصل یک پیمایش گسترده و توصیفی است که به جنبه‌های مختلف روند مسلح شدن شهروندان رژیم صهیونیستی در شرایط امنیتی پرداخته است.
- یافته‌ها نشان می‌دهد بیشتر پاسخ‌دهندگان باور دارند که داشتن سلاح برای شهروندان مفید است و می‌تواند احساس امنیت شخصی را در محل زندگی افزایش دهد.
- حتی کسانی که هیچ تمایلی به دریافت مجوز سلاح ندارند نیز تا حدی با این دیدگاه موافق‌اند؛ به‌طوری‌که مخالفت با مسلح شدن تنها در میان اقلیتی از جامعه دیده می‌شود.
- پاسخ‌های دارندگان مجوز نشان می‌دهد بیشتر آن‌ها تجربه استفاده از سلاح را دارند و معمولاً دستورالعمل‌های ایمنی را رعایت می‌کنند.
- با این حال، همچنان نیاز به یادآوری و تقویت دستورالعمل‌های ایمنی، تمرین‌های بیشتر، ارتقای مهارت‌ها و آموزش در زمینه نگهداری صحیح سلاح احساس می‌شود.

در زمینه استفاده از سلاح نیز دو گروه قابل تشخیص‌اند: گروه «بسیار نگران» و گروه «مشتاق».

- گروه اول ممکن است در زمان حمله یا حادثه در عمل تردید کنند.
- گروه دوم ممکن است بیش از حد مشتاق باشند و به جمعیت آسیب برسانند. بنابراین لازم است به هر دو گروه توجه ویژه شود.

۱. در مقایسه با داده‌های سال ۲۰۱۷، نتایج بسیار شبیه بودند: در هر دو مرحله اکثریت پاسخ‌دهندگان معتقد بودند که داشتن سلاح توسط شهروندان امنیت را افزایش می‌دهد و تنها اقلیتی بر این باور بودند که این موضوع می‌تواند به امنیت لطمه بزند و امر منفی‌ای است.
۲. در کنار این، تغییراتی در رابطه با مشروعیت تیراندازی توسط سربازان و شهروندان در زمان وقوع حمله قابل مشاهده بود؛ گرایش بیشتری به سوی دو قطبی شدن مشاهده شد: افزایش درصد کسانی که معتقدند «همیشه می‌توان شلیک کرد» و نیز افزایش درصد کسانی که معتقدند «هرگز نباید شلیک کرد».
۳. مدلی که تلاش کرد احساس امنیت شهروندان را از طریق متغیر داشتن/نداشتن مجوز سلاح توضیح دهد، رابطه‌ای قوی بین این دو نشان نداد.
۴. توسعه‌های آماری بیشتر شامل مدل‌های تعدیلی، میانجی‌گرانه و همچنین رگرسیون‌های سلسله‌مراتبی در ادامه پژوهش انجام خواهد شد.
۵. جمع‌آوری داده‌های کمی بیشتر (مرحله دوم پیمایش) در طول سه‌ماهه دوم سال ۲۰۲۵ انجام خواهد شد، با توجه به تغییرات در وضعیت امنیتی داخلی.
۶. در حال حاضر، بخش دیگر پژوهش (اتنوگرافیک) در حال انجام است: مشاهدات و مصاحبه‌ها در میدین تیراندازی و دوره‌های آموزشی (با دارندگان سلاح، مربیان و دیگران).